

sumum Cœlum, quamdiu non subest Corpus, ejus administratione appetitus ille conquiescat. Origenes quoque contra Celsum Lib. viii. in Christianis morientibus desiderium Corporis a calumniis Celsi vindicet, inquit: *Atque hac ratione Resurrectionem quoque Justorum desideramus speramusque*. Addit Augustinus, Apostolo abrepto in tertium Cœlum & Paradisum, hoc desuisse ad plenam perfectamque cognitionem serum, quæ Angelis inest. Hoc utique non deerit, quum receptis Corporibus in Resurrectione Mortuorum, corruptibile hoc induetur incorruptione. Itaque in Resurrectione Carnis augebitur tum Justorum Beatitudo, tum Improborum miseria: & Corpus, quo nunc Anima gravatur, ineffabilibus dotibus tunc ornatum, ei ad majorem gloriam sociabitur. Habemus ergo, dummodo justitiam heic amemus, & opere compleamus, unde spes nostra & gaudium augeatur, ubi beatam illam immutationem contemplemur, quæ non minus Animam perfecta felicitate, quam Corpus felicissima immortalitate donabit.

Porro Burnetus contra Theologiam Pontificiam bellam continuat, inquit, *enerari immo inutilem reddi Resurrectionem*, si beatitatem Animæ in Regno Cœlesti anticipemus. *Quantillum est*, inquit pag. 26. *quod nobis accedit a Resurrectione, secundum hos Theologos? Quam male convenit illis cum Sancto Paulo! Hinc suum præmium unice repetit: hinc suam cororari Apostolus. Hinc aliis contra vim moris, aut malorum quorumcumque, consolationem maxime arcessit. Postremo, quod Paulus noster 2. Corinth. iv. 17. æternum pondus gloriæ appellat, id illi leve superpondus loco habent*. Ita ille: cui responsum velim, indulgere nimis genio suo, quicumque adeo fideiter statuit varia Scripturarum loca respicere ad unum tempus Resurrectionis, in fine tantum Mundi faciendæ. Jam animadvertimus aliter sensisse divinum Magistrum, aliter ejus Apostolos. Locus ipse Pauli nuper laudatus, videlicet: *Id enim, quod in presenti est momentaneum & leve tribulationis nostræ, supra modum in sublimitate æternæ Gloriæ pondus operatur in nobis, sententiæ nostræ consentaneum est*. Neque enim Apostolus ejusmodi Gloriam differit usque ad excidium Mundi, ut sibi Burnetus persuadet, sed statim post excessum e vivis Justo homini tribuendam tradit, quum cap. v. sequenti subdat, melius nobis esse peregrinari a Corpore, & presentes esse ad Dominum: uti supra vidimus. Quod tamen in quæstione hujusmodi præsertim considerandum venit, duplicem ob causam summi momenti est in Christiana Religione dogma, & spes Resurrectionis. Nam ad Corpus quod attinet, ejus restitutionem ad vitam pauci aut nihili facere videtur Burnetus; & contra pro ingenti dono justis conferendo Scriptura sacra, & veteres quivis illam habuerunt; quod nempe corruptibile hoc indaturum sit incorruptionem, & per ejus societatem multiplicabitur in sæculorum fine Animabus justis lætitia. *Seminatur in corruptione*, inquit Paulus Prima ad Corinth. xv. 42. *surget in incorruptione: seminatur in ignovitate, surget in gloria &c.* Altera causa est, Resurrectionis quidem nomen respicere ad unum Corpus, quod